

«La gent venia a la cuina, ens donava les gràcies i volia consells. Ens tenia confiança»

«La gent venia a la cuina, ens donava les gràcies i volia consells. Ens tenia confiança»

Maria Lluïsa Torrent i Jordi Vilanova acaben de tancar, per jubilació, el restaurant Vilanova de Salt. Demà rebran el premi Tres de març com a reconeixement a la seva trajectòria i per haver donat a la vila un referent gastronòmic, però també per la seva col·laboració en accions culinàries a Salt. Respon Maria Lluïsa Torrent.

Fa poc que ha tancat el restaurant. El troba a faltar?

Molt. Ho enyoro. Trobo a faltar el dia a dia. Que la gent et digués que havia menjat bé, que la cuina que feia era molt bona... El llibre

d'honor el va obrir Salvador Sunyer i ara l'ha tancat Jordi Viñas. Per aquí han passat escriptors, metges, pintors, músics... És preciós. I molts estudiants.

Un estil singular.

Sí, era familiar i de cuina de mercat. Cada dos dies anava a comprar al mercat. Feia trinxat de patata, fricandó... i m'havia decantat molt a treballar les cocotxes, peix com tonyina, lluç amb vi de Perelada... També em trencava molt les banyes amb la pastisseria.

Amb el restaurant Vilanova tancat, on es pot anar a menjar, ara, a Salt?
Ara hi ha un ventall de restaurants molt ampli. No vull ser més que ningú.

Va impulsar el col·lectiu de les cuineres de Salt.

Era en època de l'alcalde Corominas. Ara em conviden perquè ensenyi com es fan alguns plats. També vaig al mercat i faig explicacions als botiguers. Ara començarem la cuina del peix. Soc amiga de la Montserrat Fontané, la mare dels Roca del Cellar, i sempre que em necessiten per a alguna cosa de l'Oncolliga també hi col·laboro.

Salt li reconeix la tasca.

Em fa molta il·lusió el premi. No m'ho esperava. Em va venir molt de nou quan l'alcalde em va trucar per dir-m'ho. He esperat moltes coses de l'Ajuntament, però això no. He col·laborat amb televisions, ràdio... coses per Salt.

Segueix entretinguda.

Sí, però no és el mateix. En tenir un restaurant propi, la gent venia a la cuina i et donava les gràcies i et demanava consells. Ens tenien molta confiança. Trucaven per preguntar detalls gastronòmics...

Salt en les darreres dècades s'ha desenvolupat molt. Com ho ha vist?

Amb el creixement, s'ha guanyat en alguns aspectes. Ara hi ha estudis universitaris i biblioteques. Hi ha molt de tot. Potser massa, he!, he! Molts nois i noies universitaris ens feien treballar molt. Molts són alumnes francesos de Montpeller, Llemotges, Carcassona... i, de vegades, venia la família a veure'ls a Salt i venien a dinar. Com que en aquests estudis hi ha tants alumnes, molts pisos estan plens i donen vida. També nois de Saragossa, Sòria... Al restaurant també venien els catedràtics de Barcelona que venen a fer màsters els caps de setmana. I molta gent de Salt, moltes festes, aniversaris, grups d'amics....

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/03/02/gent-venia-cuina-donava-gracies/899003.html?utm_source=rss